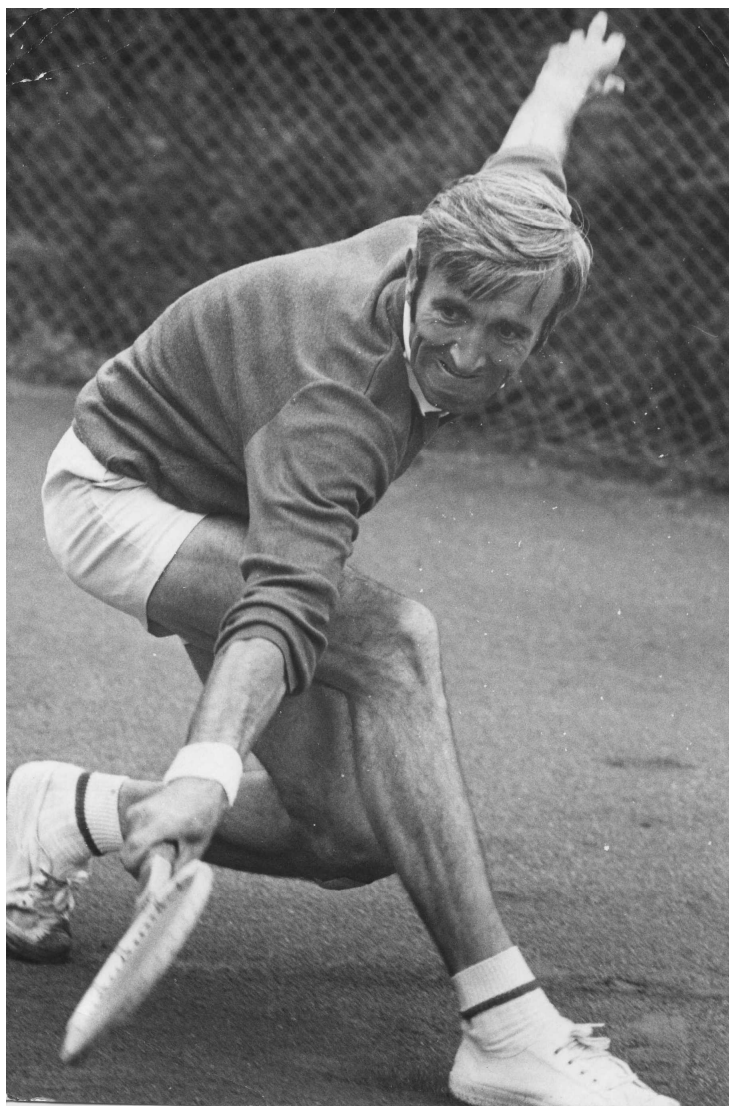

KAROL ŠAFÁRIK

Karol Šafárik (nar. 7. júla 1939 v Bratislave-Rači) rád spomína na tenisové začiatky. Chcel byť futbalistom, ale po zranení kolena sa futbalu vzdal a zakotvil na dvorcoch. Keď sa v Bratislave presťahoval na ŽelezničiarSKU ulicu, mal kurty stále na očiach. „Z domu som videl areál dnešnej Lokomotívy,“ spomína.

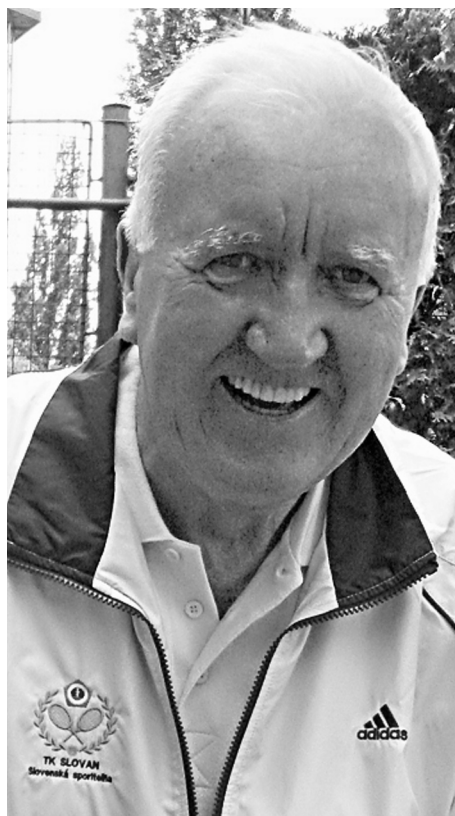
V jedenástich tam zbieral loptičky Vrbovi, Meruňkovi, Bulišovi, Košinárovi. A sám začal hrať. „Títo hráči boli mojimi vzormi. Pýtal som si od nich rady, ale s tenisom som začínal ako samouk,“ hovorí. Karol Šafárik si pripisoval prvé úspechy ako hráč Lokomotívy - prebojoval sa do finále dorasteneckých

majstrovstiev Slovenska a bol vo štvrtfinále majstrovstiev ČSSR juniorov v Pardubiciach. V rokoch 1957 – 58 sa najlepšie hráči Lokomotívy presunuli do Slovana, kde boli lepšie podmienky. Medzi nimi bol i Šafárik, ktorý sa v tom čase dostal do čs. reprezentácie v Galeovej pohári. „Až vtedy som začal veriť, že tenis môžem hrať na vyššej úrovni.“ V rokoch 1961 – 62 dosiahol svoje najlepšie výsledky. Na medzinárodných majstrovstvách ČSSR prehral až vo finále s Maďarom Gulyásom. Postupne vyradil Howa, Komaromiho, Kordu a Bendu. Roku 1961 vyhral v Československu všetky turnaje okrem jediného – majstrovstiev ČSSR, keď semifinále s Javorským dohrával so zlomeným palcom na nohe. Roku 1962 podľahol v semifinále medzinárodného šampionátu ČSSR Poliakovi Skonieckému. Stal sa však akademickým majstrom Slovenska a na univerziáde v Sofii získal s Horčíčkovou striebro v mixe. Vyhral turnaje v Erfurte, Zell am See, Kremse, ba bol i v užšom daviscupovom tíme Československa. „Termín stretnutia s Fínskom v Davisovom

pohári mi kolidoval so štátnicami,“ spomína absolvent Katedry inžinierskej geológie na Prírodovedeckej fakulte UK. „Chcel som sa dostať do zahraničia - buď ako geológ alebo ako tenista.“

Roku 1971 už trénoval v Salzburgu, ale ešte aktívne hral a získal titul majstra Slovenska. V Bratislave pomáhal ako tréner sestre, medzitým diaľkovo študoval trénerstvo na FTVŠ, ktoré ukončil roku 1983. Štyri roky (od roku 1979) bol Šafárik trénerom Strediska vrcholového športu, v ktorom sa pod jeho vedením pripravovali Mečíř, M. Vajda, Stankovič, Krta, Zrubáková, Bajčíková, Hanáková. Potom zakotvil v Rakúsku, jeho zverenkou sa roku 1983 na tucet rokov stala Judith Wiesnerová, ktorá sa vypracovala z dobrej juniorky na špičkovú profesionálku – bola dvanásta na svete. Bol dva roky fedcupovým kapitánom Rakúska, v Československu viedol päť rokov reprezentáciu juniorov a bol trénerom prvého fedcupového tímu, ktorého kapitánkou bola Věra Suková.

Karol Šafárik sa po návrate na Slovensko stal, bezmála na päť rokov (od 1995), trénerom v I. tenisovej akadémii pri TJ Slávii Právnik v Bratislave. Hoci trénoval aj Habšudovú a Nagyovú, hovorí, že na krátkodobú spoluprácu spomína iba okrajovo. „Hlásim sa iba k takej, pri ktorej som mohol hráčov ovplyvňovať aspoň tri roky,“ vraví. Aj keď je už dôchodcom, kontakt s tenisom si udržuje ako konzultant mladých hráčov.

Uvedený do Siene slávy slovenského tenisu 18. 4. 2007.